

[Finansministeren.]

i 1957 og var steget til 5.250 mill. kr. i 1963, altså målt i 1955-priser. Jeg gør opmærksom på, at det er forbruget, der er tale om, ikke indkomstoverførsler og ikke investeringer.

På samme tid var det private forbrug, stadig væk i faste priser, forøget fra 20,8 milliarder kr. til 27,5 milliarder kr., altså en forøgelse på tæt ved 7 milliarder kr., hvor forøgelsen i det offentlige forbrug var 1,4 milliarder kr. Jeg synes dog, at disse tal skal nævnes som et vidnesbyrd om, hvor den største absolutte fremgang har ligget. Hertil kan så føjes, at de faste bruttoinvesteringer sammenlagt er steget fra 7,5 milliarder kr. i 1957 til 11,4 milliarder kr. i 1963; investeringerne var oven i købet en smule højere i 1962. Ser man på, hvorledes disse fordeler sig, så lagde nybyggeriet i 1957 beslag på 1,75 milliarder kr., men i 1962 på 2,9 milliarder kr. Der er altså tale om en forholdsvis meget kraftig forøgelse på nybyggeriets område. Går vi så ned og ser på det, der hedder nye transportmidler, maskiner m.v., så er forøgelsen her på fra 2,7 milliarder kr. til 4,8 milliarder kr., og der har været en stigende takt årene igennem. Dette viser, at en stor del af den stigende velstand har været sat ind i investeringer, såvel investeringer i byggeri af alle slags som i investeringer i maskiner og transportmidler o.s.v., altså en udbygning af vort produktive apparat. Jeg synes, at disse tal kan være et vidnesbyrd om, at den medbør, der har været talt om — jeg vil sige den økonomiske fremgang, der har været i disse år — dog vist ikke har været forvaltet helt dårligt.

I øvrigt vil jeg gerne, når det ærede medlem spørger, om ikkè væksten i statsbudgettet kan give anledning til bekymringer og overvejelser, sige, at man naturligvis stadig må gøre sig sine tanker herom. Jeg er mig bevidst at have holdt en hel del igen over for udgiftsstigninger. På den anden side må vi erkende, at der er store fællesopgaver, der skal løses. Jeg kan igen her henvise til de ting, som blev sagt af det ærede medlem hr. Thestrup under førstebehandlingen af dette lovforslag, hvor det ærede medlem jo i virkeligheden pegede på, at der var fællesopgaver, som endnu ikke var tilstrækkelig godt løst. Det kan

jeg i og for sig være enig i. Det medfører naturligvis, at der stadig væk vil være de store offentlige udgifter. Jeg tør vel også tage partiet venstres og det konservative folkepartis repræsentanters stilling i finansudvalget som et udtryk for, at den anlagte udgiftspolitik ikke kan være helt forkert efter de af de 2 partier stillede ændringsforslag — jeg kunne være fristet til at sige, som man har mandet sig op til at stille her, repræsenterende en samlet besparelse på godt 30 mill. kr. Det er sådan noget som 0,3 pct. af det samlede budget, og der er jo ingen reel besparelse i de 10 mill. kr., så det bliver altså 0,2 pct. eller snarest mindre end 0,2 pct. af det samlede budget, man stiller besparelsesforslag om, og jeg forstod, at det var mere af principielle grunde end i og for sig for at spare. Deraf turde vel fremgå, at den udgiftspolitik, som finanslovforslaget er udtryk for, altså dog er så holdbar og så solid, at man ikke i højere grad kan gå til angreb imod den.

Det ærede medlem omtalte nogle mindre spørgsmål. Der var spørgsmålet om honorarerne; jeg kan henvise til, at jeg ved første behandling gjorde nogle bemærkninger herom til det ærede medlem fru Grethe Philip. Jeg har i og for sig ikke på nuværende tidspunkt noget at føje hertil.

Det ærede medlem var også inde på den skattefritagelse, som statsanstalten for livsforsikring har for visse ejendomsskatters vedkommende, og kritiserede dette forhold. Jeg vil nu mene, at skattefritagelser på, jeg tror, det var 175.000 kr. eller sådan noget, i forhold til driftsudgifter på godt en snes millioner kr. og en omsætning på hundreder af millioner vist ikke kan spille nogen rolle for statsanstaltens muligheder for at konkurrere med private selskaber.

Hvad angår ændringsforslagene, som de ærede medlemmer fra venstre og det konservative folkeparti har stillet, vil jeg for min del kunne nøjes med at henvise til de bemærkninger, der er gjort af de ærede medlemmer hr. Kaj Andresen og fru Grethe Philip.

Det ærede medlem hr. Skræppenborg-Nielsen fremførte det sædvanlige angreb på forsvarsudgifterne, og når man har den opfattelse, at forsvaret er nyttesløst, så skal man naturligvis stille forslag om, at disse udgifter ikke afholdes. Vi andre har